

Arrest

nr. 196 754 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2017 met referentnummer 68094.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 september 2017.

Gelet op de beschikking van 8 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoeker voert in het middel gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden de schending aan van de artikelen 47/1, 2°, 47/3, § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en tevens van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 5 september 2017 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen voor zover het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Ten aanzien van de bevelscomponent werd het aangevoerde middel in de aangegeven mate gegrond bevonden.

1.3. Verzoeker richt op 20 september 2017 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van 30 november 2017 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij wenst te volharden in de mate dat haar middel is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf en is het niet eens met de analyse die hieromtrent in de beschikking wordt gemaakt. Zij stelt dat wat in deze beschikking wordt gesteld omtrent het creëren van een fait accompli-situatie en het bestaan van meer gunstige verblijfsvoorwaarden voor bepaalde categorieën van personen niet ter zake doet en dat de kern van het probleem erin bestaat dat de interpretatie van het begrip ‘land van herkomst’ niet correct is. Zij stelt dat in de beschikking in deze niet kon worden verwezen naar het arrest Rahman, om te oordelen dat België niet kan worden beschouwd als land van herkomst, daar het hierin gestelde niet kan worden geëxponeerd naar haar eigen situatie. Zij wijst erop dat in het arrest Rahman het land van herkomst weliswaar werd ingevuld als Bangladesh, doch dat dit komt omdat de aanvragers in voormeld arrest ook in Bangladesh verbleven op het moment dat zij hun verblijfsaanvraag indienden. De verzoekende partij stelt dat in het arrest Rahman enkel kan worden gelezen dat het land waar men zich bevindt op het ogenblik dat men een verblijfsaanvraag indient moet worden beschouwd als het land van herkomst. Hierbij wijst zij erop dat zij zich op het ogenblik van het indienen van de verblijfsaanvraag in België bevond, alwaar zij reeds geruime tijd verblijft. Waar de voorzitter erop wijst dat verzoekende partij enerzijds zelf in haar verzoekschrift het arrest Rahman lijkt aan te halen om op haar zaak toe te passen en anderzijds stelt dat voormeld arrest niet kan worden geëxponeerd naar haar eigen zaak, gaat verzoekende partij hier niet op in. De verwerende partij is het eens met de beschikking.”*

1.5. Door ter terechtzitting te volharden in het middel gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en opnieuw te verwijzen naar het arrest Rahman van het Hof van Justitie, en hierin te lezen dat het begrip ‘land van herkomst’ ook op België kan slaan, brengt verzoeker geen elementen aan die de inhoud van de beschikking aan het wankelen kunnen brengen. Het land van herkomst is het land waar de derdelander verbleef toen hij verzocht om de Unieburger te begeleiden of zich bij hem te voegen. Het hoeft niet noodzakelijk het land van nationaliteit te zijn, maar het moet wel een ander land zijn dan het gastland waar de Unieburger die zijn recht van vrij verkeer heeft uitgeoefend zich bevindt. De inhoud van de beschikking blijft dus overeind.

Het middel gericht tegen de beslissing van 24 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, is ongegrond.

1.6. Ten aanzien van de bevelscomponent waarmee de beslissing van 24 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden gepaard gaat, worden er terechtzitting geen opmerkingen gemaakt over wat hierover in de beschikking kan worden gelezen. Hierdoor blijft de beschikking, wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, eveneens overeind.

Het aangevoerde middel tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is in de aangegeven mate gegrond.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre het is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA